

omtrent ud paa Cet. Som sagt, jeg troer imidlertid paa, at hvis det virkelig er — og det maa man jo antage, der fremtidig vil være — Besparselsesmænd i overveielende Antal i Repræsentationen, vil det ikke falde vanskeligt at forhindre disse Dyrtidstillæg, hvis de kom i en Tid, da de ikke behøves, eller slippe bort fra dem, selv om de ogsaa for en kort Tid bleve indførte. Med disse saa Bemærkninger skal jeg slutte.

Berg: Da vi ifjor behandlede Lønningslovene, fremkom der fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) ligesom fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) Behreidelser mod Regjeringen, fordi den ikke i de forelagte Lønningslove havde optaget Sædtil-lægsprincipet. Disse Behreidelser netop fra de to ærede Medlemmer forundrede mig meget paa Grund af deres Stilling til Lønnings-spørgsmaalet i den da foregaaende Samling. Siden har jeg søgt Materiale til en Bedøm-melse af, hvorvidt man kan sige, at Sædtil-lægsprincipet har været indført hos os eller ikke, og det er med dette Materiale, jeg vilde gjøre Thinget bekendt, forsaavidt der maatte være Somme, for hvem det ikke staaer ganske klart. Heri er jeg saameget mere bleven be-styrket, som jeg nys har hørt af det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zahle) Udtalelser som: „at vi vilde forlade dette Princip“ og af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) en lignende Udtalelse. For at forlade Principet maae vi jo have slaaet det fast; men de ærede Herrer skulde Bevist for, at vi i vore Løn-ningslove have slaaet dette Princip fast. Jeg paastaar det Modsatte, og er saa heldig at kunne bevise det med Tal. Vi have for Ti-den — jeg tør kun udgive det for en nogen-lunde rigtig Optælling; nogle Snese fra eller til kommer det jo forøvrigt ikke an paa — omtrent 9,000 Embeds- og Bestillingsmænd. Deraf lønnes omtrent $\frac{1}{5}$ med Sædtillæg og $\frac{4}{5}$ uden Sædtillæg. Vi kunne dog ikke sige, at vi have slaaet Noget fast som Regel, naar det, man kalder Regel, kun gjælder for $\frac{1}{5}$ af det Hele. Det er i alt Fald kun en Und-

tagelse fra Reglen, man hidtil har haft, naar man har fastholdt Sædtil-lægsprincipet. Nu siger det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) idag, at det andet System er Noget, som Rigsraadet har opfun-det, saa at vi ved nu at gaae over dertil lige-som skulde godkjende en saa foragtelig — om-trent saaledes var vel Tanken deri — Insti-tutions Bestemmelse.

Formanden: Jeg troer dog ikke, at det ærede Medlem, hvortil den ærede Taler figter, brugte det Ord, som den ærede Taler lagde ham i Munden, og jeg kan ikke ansee det rigtigt, ved at referere et andet Medlems Ord, at bruge stærkere Udtryk, end han brugte.

Berg: Jeg ønsker ikke at bruge stærkere Udtryk, end det ærede Medlem vil vedkjende sig; det var kun den omtrentlige Tanke, jeg vilde gjengive, men jeg ønskede ikke at gaae Udtrykkene for nær, da det i og for sig er ligegyldigt. Jeg skal nu i den Henseende bemærke, at Rigsraadet ikke har opfundet det andet System ikke at benytte Sædtil-læget. Albersstillæget har derimod Rigsdagen selv fastslaaet i nogle af de mest omfattende Løn-ningslove i 1851, nemlig for Post- og Soldvæsenets Bedkommende, og endelig har den i 1867 fastslaaet det i Lønningsloven for Hæren for et Antal Embeds- og Bestillings-mænd, der langt overstiger det Antal af saadanne, der nogensinde her i Kongeriget har haft Sædtillæg.

Dengang Rigsdagen igjen fik de saa-kaldte Fællesanliggender, samtlige Anliggender, under sig og begyndte at reformere Lønningsforholdene, var det netop Tidspunktet til den rette Overveielse af, om man skulde lade det ene eller det andet Princip raade, om man skulde lade Sædtil-lægsprincipet føre igjennem ogsaa for de fire Femtedeles Bedkommende, eller om man skulde følge Albersstillægsprincipet ogsaa for den ene Femtedeel. Da vi forhandlede Hærens Lønningslov i 1867, da var det det rette Tidspunkt til at reise Overveielse af, om vi skulde have Sædtil-læget eller ei, men da tav de ærede Medlemmer, da tav baade det ærede